

der dog ikke forfalder til det sød-ladne.

Endvidere maa nævnes *Gudrun Gram*, der optræder med et ganske friskt Landskab, medens *Gertrud Klem* har et lidt tungt Billede fra »Havnen i Arild«.

Grete Hammeleff giver endnu ikke synderlig Anledning til Omtale, og *Karen Meisner Jensen* synes ikke at have gjort videre Fremskridt; *Elisabeth Neckelmann* har en synlig Forkærlighed for gult, og hendes Farver er stadig temmelig massive.

Anna E. Munch møder med to smaa, men gode Billeder, hvor »Landevejen« med sin friske Luft absolut er det bedste og rigeste paa Muligheder; ligeledes har den dygtige *Marie Sandholt* denne Gang kun to mindre betydelige, men fine landskabelige Stemninger.

I *Sofie Petersens* »Parti fra en Have« er det grønne, søftige Lys ganske heldigt; muligvis burde *Else Schrøders* »Udsigten fra mit Vindue« være holdt i en lysere Tone.

Heldigvis har *Christine Swane* ikke denne Gang helliget sig Blomsterne, men forsøgt sig i Landskabsmaleriet, som maaske vil passe hendes Anlæg bedre; hun er jo en Ynder af de stærke Farver, og har derfor heller ikke undladt at gøre sit Billede rigelig blaat. Som Dyremaler er *Karen Thorn* lidt uheldig; det forekommer os, at hun trænger til at studere Dyrenes Væsen mere indgaaende, for at faa os til at føle, at de er levende, men derimod er Farven i hendes »Gloxinia« flot anslaaet og af en kraftig Virkning, men heller ikke der har hun vist en dybere Interesse for Blomsternes Karakteristik.

Efter at *Marie Ahlman* i Aar har forladt Portræstudiet for at forsøge sig i Blomstermaleriet, er der kun to Malerinder, der har kastet sig over dette Emne, nemlig: *Lissen Ewald* og *Hilda Sehested*. Ingen af dem hører til de absolut Udvalgte, men ved Flid og finere Iagttagelse og frem for alt lidt mere Kræsenhed i Valg af Farver vil den Første nok ved sin dygtigere Tegning naa hurtigere frem til et godt Resultat end vi tør love den Sidste. Endnu et Portræt har vi tilbage i *Ellen Corinna Stiboldts* henrivende Barnebillede, betegnet »Sommer«. Naar vi mindes hendes ret kedelige Ydelse paa sidste Efteraarsudstilling, er det overraskende at se, hvor store Fremskridt hun har gjort.

Denne lille Model har øjensynlig formaaet at vække al hendes Lyst

og Kærlighed til Emnet, saa hun virkelig har naaet en udmærket Gengivelse af den dirrende Sommervarme, som faar Barnets Øjne til at misse mod Reflekslyset, som den lyse Kjøle kaster op under Hatteskyggen. — Vel er det en illuderende Virkning, Konturens Optækning foraarsager, idet den faar Genstanden til at løfte sig ud fra Baggrunden, men det er et farligt Forsøg, naar den som her gøres halvt synlig, thi den skal mere føles end ses.

Enten skal den staa bevidst og kraftigt, som hos *Hans Thoma*, eller ogsaa maa den være af en forsvindende Farve, saaledes at kun dens Virkning bliver tilbage, som vi maa beundre det i *Gerda v. Kohls* »intime Naturstudier«.

Denne Kunstnerinde har ved at vende tilbage til sine første Emner, Studier over Dyr og Planter, baade gjort sig selv og Kunsten en god Gerning og har naaet at skabe et saa vidunderligt Sammenspil af Videnskab og Farvekunst, at man let tilgiver hende det lidt laante japan-ske Tilsnit, som dog kan have sin Undskyldning i Motivets dekorative Anvendelighed.

Især maa fremhæves »Grankogler«, der ved sin kæln Udformning af Enkelthederne fordrer en ualmindelig Taalmodighed under Udførelsen, dog uden at Kunstnerinden et Øjeblik taber Helhedsvirkningen af Syne.

Tilsidst det luftige, svævende, lækre lille Øjebliksbillede af »flittige Humlebiens Liv«. Bien hænger bogstavelig talt i Luften, de svirrende Vingers summende Lyd næsten høres, den ene lille flittige Bi har boret sin sugende Mund ind i Ahornens sødtduftende Blomsterklynge og ved sin Tyngde bøjet den svage Gren, naar Bien er mæt og forlader denne, vil denne atter svippe tilbage i sin naturlige Stilling.

Denne vidunderlige Virkning er naaet ved Hjælp af Konturen, der her er en svag blaa Streg, som umærkelig mod det blaagraa Baggrundspapir omgiver hvert fast Legeme med en Aura.

Men trods alle de Fremskridt, vi har fremdraget, maa vi vist endnu en Tid vente paa det kvindelige Mesterværk.

»Pan«

Læresteder for unge Piger.

—o—

Det huslige Arbejde er atter ved at stige i Folks Agtelse og indtage den Hædersplads, som det fortjener. Foruden at være et sundt og afvekslende Arbejde er det selvfølgelig den bedste Forberedelse for den vordende Husmoder. Det giver ikke den Konflikt, at den unge Pige, naar hun bliver Hustru og Moder, maa opgive et muligt kært Arbejde, og endelig er man ved at indse, at en ung Pige, der faar Kost og Logi og 20 til 30 Kr. om Maaneden for husligt Arbejde, er bedre stillet end Kontordamen, der paa egen Kost faar 40 til 50 Kr. pr. Maaned. Alt, hvad der kan hjælpe til at højne og forbedre det huslige Arbejde i dets mange Forgreninger, er en Kvindesag af den største Betydning. Ogsaa Husmoderen Arbejde, der langt fra er bleven vurderet efter dets Værd, vil derved stige i vort eget og vore Mænds Omdømme.

Blandt det, der i høj Grad har bidraget til at ophjælpe det huslige Arbejde og bringe det i Anseelse, er vore mange udmærkede Husholdningsskoler. Herfra udsendes aarligt Skarer af unge Piger, der har faaet Kundskab om, hvor betydningsfuldt og mangearartet en Husmoders Gerning er, og hvor vigtigt det er at bære sig rigtigt ad, for saaledes at spare Tid og Penge.

Nu da disse Skoler har arbejdet vel i en Snes Aar, maa jo Frugten af Arbejdet være mange veluddannede Husmødre, der har Lyst til at lade deres Viden og Selverfaringer gaa videre til Lærlinge. Dette har faaet »Udvalget for Kvinders Uddannelse i en Husmoders og Moders Gærning« til at tænke paa, om Tiden nu ikke var inde til at organisere et Samarbejde mellem Hjem og Lærlinge hjulpet af Husholdningsskolerne. Disse er interesseret i at faa Elever, som paa Forhaand kan noget, ligesom ogsaa en saadan Elev har mest Udbytte af sit Skoleophold. Ogsaa for de mange unge Piger, som af forskellige Grunde ikke kommer paa Husholdningsskole, vil en Læretid under en dygtig og erfaren Husmoders Vejledning være af stor Betydning.